

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **I. S., L.**, 010 01 Žilina, zast. **J. A. K.**, advokátka, F., 010 01 Žilina, proti odporcovi: **J. P. K.**, advokát, V., X. Bratislava, správca konkurznej podstaty úpadcu X., a. s., N., Bratislava, **o určenie pravosti pohľadávky vo výške 44 353,40 Sk a 32 526,30 Sk**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 159/06-69 zo dňa 10. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 159/06-69 zo dňa 10. októbra 2007 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave návrh navrhovateľa zamietol v celom rozsahu. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení sa konštatuje, že Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 1 K 136/04 zo dňa 29. 03. 2005 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka. Uznesením zo dňa 06. 11. 2006 bol do funkcie správcu konkurznej podstaty ustanovený J. P. K..

Konkurznou prihláškou zo dňa 23. 05. 2005 si navrhovateľ uplatnil v konkurznom konaní pohľadávku vo výške 43 649 Sk (zo Zmluvy o odkúpení akcií č. D 599000 038). Pohľadávka pozostávala z istiny vo výške 42 460 Sk a nevyčíslených úrokov z omeškania.

Konkurznou prihláškou zo dňa 18. 05. 2005 si navrhovateľ prihlásil pohľadávku vo výške 45 317 Sk (zo Zmluvy o odkúpení akcií č. D 599000 039). Pohľadávka pozostávala z istiny vo výške 32 408 Sk a úrokov z omeškania vo výške 11 288 Sk.

Na prieskumnom pojednávaní dňa 13. 10. 2005 správkyňa konkurznej podstaty nárok navrhovateľa poprela v plnom rozsahu.

Navrhovateľ v zmysle § 23 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní podal incidenčnú žalobu.

Z písomných dokladov tvoriacich obsah spisu mal súd prvého stupňa za preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporcom Zmluvu o odkúpení akcií X. a. s., č. D 599000 038 zo dňa 17. 02. 2001 a č. D 599000 039 zo dňa 17. 02. 2001. V zmysle článku II. ods. 1 sa odporca zaviazal, že odkúpi od navrhovateľa za 4 roky a za 5 rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti týchto zmlúv jeho akcie IG za cenu 1,93 a 2,30 násobne väčšiu, ako je ich menovitá hodnota.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal vznik pohľadávky voči úpadcovi, nakoľko nepredložil žiaden dôkaz o spätnom odkúpení akcií X. a. s. do vlastníctva odporcu tak, ako to upravujú zmluvy. Nakoľko nedošlo k spätnému odkúpeniu akcií, navrhovateľ nemôže žiadať od úpadcu zaplatenie kúpnej ceny a naďalej zostať vlastníkom akcií.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania holo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že odporcovi žiadne trovy konania nevznikli.

Proti rozsudku podal navrhovateľ odvolanie. Uviedol, že prvostupňový súd zamietol návrh navrhovateľa s jednoduchým odôvodnením, že nepreukázal vznik pohľadávky voči úpadcovi, nakoľko nepredložil žiadny dôkaz o spätnom odkúpení akcií X. a. s. tak, ako to upravujú zmluvy, a keďže nedošlo k spätnému odkúpeniu akcií, navrhovateľ nemôže žiadať zaplatenie kúpnej ceny a naďalej zostať vlastníkom akcií. Navrhovateľ nesúhlasí s uvedeným záverom prvostupňového súdu. Písomnými dôkazmi riadne a nespochybniteľne osvedčil svoj právny nárok predložením právoplatných rozsudkov Krajského súdu v Bratislave, ktoré sú

pripojené v súdnom spise. Z oboch rozsudkov jednoznačne vyplýva, že súd v týchto konaniach prejudiciálne skúmal a ustálil, že došlo k spätnému odkúpeniu akcií odporcom, a preto ho zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi kúpnu cenu za odkúpené akcie. Navrhovateľ nemá otvorený účet majiteľa cenných papierov a nevlastní žiadne listinné ani zaknihované cenné papiere. Preto logicky nemôže preukázať, že akcie X. a. s. nevlastní .

Ak odporca tvrdí opak, bolo jeho povinnosťou predložiť dôkaz o tom, že navrhovateľ je naďalej majiteľom akcií X. a. s. Prvostupňový súd v rozpore s predloženými dôkazmi a bez akéhokoľvek vykonania dokazovania v odôvodnení rozsudku tvrdí, že nedošlo k spätnému odkúpeniu akcií a navrhovateľ nemôže žiadať od úpadcu zaplataenie kúpnej ceny a naďalej zostať vlastníkom akcií .

Navrhovateľ je toho názoru, že tým, že prvostupňový súd zamietol žalobu, fakticky spochybnil pohľadávku mu predtým navrhovateľovi priznanú právoplatnými rozsudkami a s touto skutočnosťou sa v odôvodnení rozhodnutia nevysporiadal.

Rozhodnutie súdu je podľa názoru navrhovateľa nepresvedčivé a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, z čoho vyplýva v konečnom dôsledku nesprávne právne posúdenie veci. Navrhuje napadnutý rozsudok zmeniť o návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa § 212 ods.1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v znení zákona č. 384/2008 Z. z. účinného od 15. októbra 2008, a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je navrhovateľom uplatnené právo podľa § 23 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. v znení zmien (ďalej len ZKV).

Konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné, čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli, smú sa len dovolávať právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom

pojednávani a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či navrhovateľom uplatnené právo podľa § 23 ods. 2 Zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní o určenie pravosti popretej pohľadávky prihlásenej v konkurznom konaní, je oprávnené.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil v konkurznom konaní úpadcu X. a. s., Bratislava pohľadávku vo výške 43 649 Sk a pohľadávku vo výške 45 317 Sk v 1. triede. Z obsahu žaloby a z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že právnym dôvodom týchto pohľadávok je zmluva o odkúpení akcií X. a. s. zo strany úpadcu. Odporca - správca konkurznej podstaty poprel prihlásené pohľadávky v celom rozsahu z dôvodu, že navrhovateľ neuviedol skutočnosti, ktoré by preukazovali ich právny nárok na ich prihlásenie v konkurze.

V konaní nebolo sporné, že navrhovateľ uzavrel s úpadcom písomnú zmluvu č. D 599000 038 zo dňa 17. 02. 2001 a č. D 599000 039 zo dňa 17. 02. 2001, o odkúpení akcií X. a. s., Bratislava. Z obsahu týchto zmlúv, článku II/1. vyplýva, že úpadca sa zaviazal odkúpiť od navrhovateľa ako akcionára jeho akcie X. a. s. do 4 rokov a 5 rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti predmetných zmlúv za cenu 1,93 násobne vyššiu, ako bola ich kúpna cena 22 000 Sk (zmluva č. 599000 038) a 2,30 násobne vyššiu, ako bola ich kúpna cena 30 000 Sk (zmluva č. 599000 039). Z článku IV/1 zmlúv vyplýva, že navrhovateľ ako akcionár nemal záujem fyzicky obdržať predmetné akcie X. a. s., preto sa úpadca zaviazal bezplatne ich uschovávať v mene navrhovateľa a podľa článku V/1., 2., 3. zmluvy navrhovateľ splnomocnil úpadcu ku všetkým právnym úkonom potrebným na uskutočnenie prevodu predmetných akcií (najmä k rubopisu) a ku všetkým právnym úkonom na uskutočnenie prevodu akcií špecifikovaných v týchto zmluvách.

Súd prvého stupňa vydal vo veci zamietavé rozhodnutie s odôvodnením, že navrhovateľ nepredložil žiaden dôkaz o spätnom odkúpení akcií X. a. s. do vlastníctva odporcu tak, ako to upravujú zmluvy, a preto nemôže žiadať od úpadcu zaplatenie kúpnej ceny a naďalej zostať vlastníkom akcií. Prvostupňový súd však náležite neskúmal podmienky, za ktorých sa odporca mohol stať ich vlastníkom aj bez ďalšieho

konania navrhovateľa, keďže v zmysle uzavretých zmlúv navrhovateľ ponechal svoje akcie v bezplatnej úschove úpadcu a splnomocnil ho aj na spätný predaj akcií.

Navrhovateľ opodstatnenosť svojho nároku zakladá na právoplatných rozhodnutiach Krajského súdu v Bratislave č. k 4 Cb 65/03-39, č. k. 4 Cb 66/03-37 zo dňa 9. decembra 2003 (fotokópie rozhodnutí čl. 41 až 48), ktorými bola odporcovi - úpadcovi uložená povinnosť zaplatiť navrhovateľovi peňažný záväzok - kúpnu cenu za predčasné odkúpenie akcií v súlade čl. II bodu 2 zmluvy. V dôvodoch rozhodnutí sa konštatuje, že navrhovateľ požiadal o odkúpenie akcií, odporca akceptoval odkúpenie akcií a nerozporoval skutočnosť, že záväzok v zmysle zmluvných podmienok voči navrhovateľovi eviduje (čl. II bod 1a 2).

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, všetko, vrátane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O. s. p.).

Prvostupňový súd sa neriadil dôsledne citovanými zákonnými ustanoveniami, absolútne nevyhodnotil navrhovateľom predložené dôkazy, a tým sa náležite sa nevysporiadal s otázkou opodstatnenosti uplatneného práva v zmysle ust. § 23 ods. 2 ZKV.

Odvolačný súd, vzhľadom na uvedené, dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zmenu napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, pretože súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie dôkazy, preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 O. s. p.).

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O. s. p.).

Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvého stupňa v tomto konaní viazaný (§ 226 O. s. p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27 . novembra 2008

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.